درس ۳۳

۱	**دعا**

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	**در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه)** **عبرانیان**

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (عبرانیان ۱- ۳) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	**حفظ کردن (۵ دقیقه)** **عنوان مجموعه: یوحنا**

دو نفری تعمق، حفظ و مرور کنید: یوحنا ۱۳: ۳٤- ۳۵

٤	**تعلیم (۸۵ دقیقه)** **تصمیم‌گیری و مشورت دادن**

مقدمه: این تعلیم راجع به "اصول تصمیم‌گیری و مشورت دادن" می‌باشد. مردم سؤالات زیادی دارند و در جستجوی پاسخ هستند تا بتوانند تصمیم‌گیری کنند. ما در این درس خواهیم آموخت که چگونه به مردم مشورت دهیم و به آنها کمك کنیم تا برای زندگی خود تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کنند. همچنین خواهیم آموخت که چگونه پیران کلیسا و رهبران جوامع مختلف مسیحی (کلیسا یا مشارکت خانگی) باید در چهارچوب شورای پیران کلیسا تصمیماتی را اتخاذ کنند.
همچنین به بخش " طرح‌ریزی برنامه‌های خوب " در دستورعمل بنای کلیسا - کتاب سوم، ضمیمه شماره ۲ مراجعه کنید.

الف - <u>یاد بگیرید به هنگام تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی برای زندگی خود، با دیگران مشورت کنید</u>

مقدمه: یك فرد مسیحی قبل از اینکه خود به دیگران مشورت دهد، باید بتواند با دیگران مشورت کند و مشورتها و نصایح آنها را بپذیرد. کتاب امثال در خصوص "حکمت" حاوی حقایق زیادی است. در زیر، سه حقیقت حکیمانه مهم در مورد تأثیری که مشورت کردن و اندرز گرفتن بر شما خواهد داشت، عنوان شده است.

۱- <u>یك مسیحی با دیگران مشورت می‌کند تا بتواند برای زندگی خود تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی خوبی انجام دهد.</u>

بخوانید: امثال ۱۵: ۲۲
کشف و گفتگو کنید: چرا یك مسیحی باید یاد بگیرد با دیگران مشورت کند؟
ملاحظات: یك مسیحی باید با دیگران مشورت کند تا بتواند برای زندگی خود تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کند.
امثال ۱۵: ۲۲ می‌فرماید: "از عدم مشورت تدبیرها باطل می‌شود، اما از کثرت مشورت دهندگان برقرار می‌ماند".
تمام مردم برای زندگی خود تصمیمات خاصی می‌گیرند و برنامه‌های بخصوصی طرح می‌کنند، ولی همه دست به تصمیم‌گیری یا انتخاب درست نمی‌زنند، علتش هم این است که با دیگران مشورت نمی‌کنند. آنها فکر می‌کنند خود همه چیز را می‌دانند و به راهنمایی دیگران نیازی ندارند. خدا هشدار می‌دهد که تدابیر چنین افرادی باطل خواهد شد. بنابراین مشورت کردن با دیگران به شما کمك خواهد کرد که در مورد جوانب مختلف تصمیم‌گیریها، انتخابها و برنامه‌ریزیهای خود فکر کنید.
هر تصمیم‌گیری، انتخاب و برنامه‌ریزی، با خود نتایج و عواقبی به همراه دارد. این نتایج ممکن است خوب یا بد باشند و یا با آن چیزی که شما انتظار داشتید، فرق داشته باشند. وقتی شما با دیگران در رابطه با عواقب احتمالی یك تصمیم‌گیری، برنامه‌ریزی

یا انتخاب صحبت می‌کنید و در مورد آنچه به شما گفته می‌شود فکر می‌کنید، این کار باعث می‌شود تصمیماتی خوب و واقع‌بینانه اتخاذ کنید.

الف) در امور اخلاقی و روحانی، مشاورین شما باید مسیحی باشند.
شما به عنوان یك مسیحی، عضوی از بدن مسیح هستید و به کمك و راهنمایی دیگر اعضای کلیسا نیاز دارید (اول قرنتیان ۱۲: ۲۱). شما به سؤالات و مشورتهای دیگر مسیحیان نیاز دارید تا به شما کمك کنند در مورد تصمیم‌گیری، انتخاب یا برنامه‌های خود و عواقب آنها خوب فکر کنید. در تمام امور اخلاقی و روحانی، مشاورین شما باید مسیحیانی تولد تازه یافته و افرادی باشند که از نظر روحانی بالغ و خداترس هستند، زیرا بی‌ایمانان فکر خدا را ندارند (اول قرنتیان ۲: ۱۲- ۱٦) و ایماندارانی که بالغ نیستند قادر به تشخیص نیك و بد نمی‌باشند (عبرانیان ٥: ١٤). همچنین خدا به کسانی که مرتکب بدی و شرارت می‌شوند، گوش نمی‌دهد (اول پطرس ۳: ۱۲).

ب) در خصوص امور دیگر، می‌توانید از مشاورین غیرمسیحی که در امر مشاوره تخصص دارند مشورت بخواهید.
شما به عنوان یك فرد مسیحی، عضوی از جامعه هستید و به کمك دیگر افراد جامعه خود نیاز دارید. شما می‌توانید در خصوص تمام دیگر اموری که به مسائل روحانی و اخلاقی مربوط نمی‌شوند، مشاورین غیر مسیحی نیز داشته باشید، زیرا چنین مشاورینی اغلب برای کمك به شما از دانش و تجربه کافی برخوردارند.
شما باید با مشاورین بسیاری مشورت کنید، زیرا از این طریق می‌توانید برای اتخاذ تصمیمات یا برنامه‌ریزی در زندگی خود به حقایق مهمی دست یابید. شما باید در رابطه با عواقب تصمیمات و برنامه‌ریزیهای خود، با مشاورین دیگر صحبت کرده، در مورد آنها فکر کنید.
هر چه مشاورین از شما و شرایطتان آگاهی بیشتری داشته باشند، بهتر می‌توانند به شما مشورت دهند (امثال ۲۷: ۲۳).

۲- یك مسیحی با دیگران مشورت می‌کند تا بدینوسیله رابطه خود را با خدا، انسانها و شرایط بهتر کند.

کشف و گفتگو کنید: بر طبق آیاتی که در زیر از کتاب‌مقدس عنوان شده است، چرا یك مسیحی باید با دیگران مشورت کند؟

الف) شما با دیگران مشورت می‌کنید تا بدینوسیله رابطه خود را با خدا بهتر کنید.
بخوانید: اشعیا ۳۰: ۱- ۲. این قسمت می‌فرماید: "وای بر کسانی که... مشورت می‌کنند لیکن نه از من، و عهد می‌بندند لیکن نه از روح من،... آنها عزیمت خواهند کرد بدون اینکه از من سؤال نمایند". خدا به ما هشدار می‌دهد که با اتکا به او تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کنیم. خدا مایل است که قوم او با او مشورت کنند، بواسطه روح او با دیگران در ارتباط باشند و نقشه‌های او را پیاده کنند. مشورت خواستن از خدا و پذیرفتن آن باعث می‌شود اراده و اهداف خدا را بدانید و با او رابطه بهتری داشته باشید.

ب) شما با دیگران مشورت می‌کنید تا بدینوسیله رابطه خود را با سایر مردم نیز بهبود بخشید.
بخوانید: امثال ۱۹: ۲۰- ۲۱؛ ١٤: ۲۲. امثال ۱۹: ۲۰- ۲۱ می‌فرماید: "پند را بشنو و تأدیب را قبول نما، تا در عاقبت خود حکیم شوی. فکرهای بسیار در دل انسان است، اما آنچه ثابت ماند مشورت خداوند است." کسانی که با دیگران مشورت نمی‌کنند و نصایح آنها را نمی‌پذیرند، در نظر خدا افراد نادانی هستند. هر مسیحی باید به نصایح و راهنماییهای دیگران گوش داده، آنها را بپذیرد.
امثال ١٤: ۲۲ می‌فرماید: "برای کسانی که تدبیر نیکو می‌نمایند، رحمت و راستی خواهد بود". مشورت کردن با دیگران و پذیرفتن نصایح خوب از آنها باعث می‌شود که شما افرادی حکیم، امین و با محبت باشید. همچنین این کار به شما کمك خواهد کرد که با دیگران رابطه بهتری برقرار کنید.

پ) شما با دیگران مشورت می‌کنید تا بدینوسیله با شرایط سخت زندگی خود بهتر مواجه شوید.
بخوانید: امثال ۲۸: ١٤. این قسمت می‌فرماید: "خوشابحال کسی که دائماً می‌ترسد، اما هر که دل خود را سخت سازد به بلا گرفتار خواهد شد." مشورت گرفتن از دیگران مستلزم فروتنی است. کسی که دل خود را نسبت به نصایح دیگران سخت سازد، قطعاً گرفتار مشکلات و بلایا خواهد شد. خدا مخالف افراد متکبر است (اول پطرس ٥: ٥) و انسان پس از اینکه مرتکب غرور شد، سقوط کرد. بنابراین شما باید قلب خود را نرم ساخته، تعلیم پذیر باشید و ترس خداوند را در دل داشته باشید. اگر به نصایح دیگرمسیحیان گوش دهید، می‌توانید در راستای اراده و اهداف خدا آنگونه که در کلامش ذکر شده است، تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کنید. اگر بپرسید و نصایح خوب را قبول کنید، از مشکلات در امان خواهید بود و قادر خواهید بود با شرایط سخت زندگی خود بهتر مواجه شوید.

۳- هر مسیحی به خاطر تصمیم‌گیریها، انتخابات و برنامه‌ریزیهایی که می‌کند به خدا پاسخگو می‌باشد.

بخوانید: دوم قرنتیان ٥: ۱۰
کشف و گفتگو کنید: چرا یك مسیحی باید یاد بگیرد مسؤولیت تصمیم‌گیریها، انتخابات و برنامه‌ریزیهای خود را بپذیرد؟

ملاحظات: شما نباید تنها بر اساس مشورتها و نصایح دیگران تصمیمگیری و برنامه‌ریزی کنید. همچنین نباید دیگران را از اینکه مشورت خوبی به شما نداده‌اند سرزنش کنید. زیرا در نهایت این خود شما هستید که به خاطر تصمیمات، انتخابات و برنامه‌ریزیهای خود و عواقب آنها مسؤول می‌باشید. خدا شما را مسئول و پاسخگو در برابر تصمیمها، انتخابها و نقشه هایتان و نتایج آنها خواهد دانست.

ب - یاد بگیرید قبل از دادن مشورت به دیگران، در زمینه‌ای که مشورت می‌دهید اطلاعاتی را جمع‌آوری کنید.

مقدمه: یك مسیحی قبل از اینکه به دیگران مشورت دهد، باید یاد بگیرد به آنها گوش دهد و از آنها سؤالاتی بپرسد. وقتی که به اندازه کافی در مورد مخاطب خود حقایق مفید جمع‌آوری کرد، در آن صورت قادر خواهد بود به او کمك کند و مشورت مفیدی به او ارائه دهد.
به " جمع آوری اطلاعات به منظور دادن مشورت" در دستورعمل بنای کلیسا - کتاب سوم، ضمیمه شماره ۲ مراجعه کنید.

پ - یاد بگیرید خود تصمیمگیری و برنامه‌ریزی کنید.

مقدمه: "تصمیمگیری" عبارت است از انتخاب و برنامه‌ریزی. برخی از تصمیمات باید بر اساس تعلیم روشن کتاب‌مقدس اتخاذ شوند. به عنوان مثال، تصمیمگیری در مورد دزدی نکردن و دروغ نگفتن مطابق ده فرمان است. برخی دیگر از تصمیمات باید بر اساس حکمت خدا در کتاب‌مقدس اتخاذ شوند و این امر مستلزم سعی و تلاش بیشتری است. به عنوان مثال، در کتاب‌مقدس درخصوص تصمیمگیری برای انتخاب زوج یا شغل مناسب مطلب آشکاری وجود ندارد. این گونه تصمیمات را باید بر اساس شرایطی که خدای قادر مطلق برای هر انسانی در نظر گرفته است، اتخاذ کرد. اتخاذ چنین تصمیماتی بیشتر به طرز برخورد و عکس العملهای ما در قبال موقعیتها و شرایط زندگی‌مان بستگی دارد، تا به آزادی ما در انتخاب چنین موقعیتهایی.

۱- خدا اراده خود را بر مسیحیان مکشوف ساخته است تا آنها بتوانند بر طبق اهداف و اراده او تصمیمگیری کنند.

مقدمه: خدا هر آنچه را که دانستن، پذیرفتن و انجام آن برای مسیحیان ضروری می‌باشد، در کتاب‌مقدس آشکار کرده است. بنابراین فرد مسیحی باید برای اتخاذ تصمیم یا انتخابی که به خشنودی خدا منجر می‌شود، به کتاب‌مقدس مراجعه کند و تصمیمات، انتخابات و برنامه‌ریزیهای خود را بر اساس اراده مکشوف خدا قرار دهد. مکاشفه خدا همانا عبارت است از تعالیم خاص و عامی که در اختیار بشر نهاده است. تصمیمگیریهای یك فرد مسیحی باید در چهارچوب این تعالیم باشد.

الف) تعالیم خاص یا اراده اخلاقی خدا
تعلیم دهید: تعالیم خاص خدا عبارتند از تمامی احکام، ممنوعیتها و تعالیم موجود در کلام خدا که اراده اخلاقی خدا نیز نامیده می‌شوند و به مسیحیان در مورد آنچه که در نظر خدا خوب یا بد، یا درست یا اشتباه است تعلیم می‌دهند. خدا به تمام انسانها حکم می‌کند که علیرغم شرایط فرهنگی و علائق و احساسات خود، از تمام فرامین خاص، یعنی از تمامی ممنوعیتها و تعالیمی که در کتاب‌مقدس وجود دارند، اطاعت کنند. مسیحیان باید انتخاب کنند که آیا حاضرند از خدا اطاعت کنند یا نه. گاهی یك فرد مسیحی حاضر است از خدا اطاعت کند، ولی مطمئن نیست که آیا فلان حکم خاص خدا تنها برای فرد یا گروه خاصی است یا برای تمام مسیحیان که او نیز یکی از آنهاست.
۱) نمونه‌هایی از تعالیم خاصی که برای تمام مسیحیان است. "شما نباید خدایان دیگر را عبادت کنید". "شما نباید دزدی کنید" (خروج ۲۰). "توبه کنید و به انجیل ایمان آورید" (مرقس ۱: ۱۵). "مسیح را به عنوان خداوند بپذیرید". "در مسیح سلوك نمایید". "در او ریشه بگیرید و بنا شوید" (کولسیان ۲: ۶- ۷). "خطاهای مردم را ببخشید" (متی ۶: ۱۴). "دشمنان خود را محبت نمایید و به آنانی که از شما نفرت دارند، نیکی کنید. برای هر که نفرینتان کند برکت بطلبید، و هر کس را که آزارتان دهد دعای خیر کنید" (لوقا ۶: ۲۷- ۲۸). "با یك بی‌ایمان ازدواج نکنید" (۲ قرنتیان ۶: ۱۴).
این تعالیم خاص، اراده اخلاقی خدا نیز نامیده می‌شوند.
۲) نمونه‌هایی از تعالیمی که برای گروه خاصی از مردم یا مختص شرایط خاصی است. احکام مربوط به قربانی و دهیك مستقیماً خطاب به قوم خدا (اسرائیل) در عهد عتیق هستند (ملاکی ۱: ۱، ۶- ۱۴؛ ۳: ۶- ۱۲). حکم مربوط به فروختن تمام اموال و دادن پول آن به فقرا تنها برای آن جوان ثروتمند بود (مرقس ۱۰: ۲۱). مراسم ختنه تنها محدود به دوران عهد عتیق بود (پیدایش ۱۷: ۹- ۱۴؛ غلاطیان ۵: ۳- ۴؛ ۶: ۱۲- ۱۵). به همین ترتیب، وعده بازسازی یا تهدید به ویرانی در ارمیا ۱۸: ۶- ۱۰ و مکاشفه ۲: ۷ نیز تنها خطاب به کسانی است که بر اساس شرایط آن وعده یا تهدید عمل می‌کنند.
یك مسیحی باید یاد بگیرد کتاب‌مقدس را به درستی تفسیر کند. همیشه بهتر است در زمینه تفسیر کتاب‌مقدس از دیگر مسیحیان حکیم و بالغ کمك بخواهید. گاهی یك مسیحی دقیقاً نمی‌داند که چگونه باید تعلیم خاصی را به طور عملی در زندگی خود به کار ببندد. زمانیکه چنین مسیحی در خصوص برخی از تعالیم خاص خدا مطمئن نیست، باید از مسیحیان دیگر راهنمایی و کمك بگیرد و در دعا از خدا بخواهد تا در این زمینه او را کمك کند. خدا فکر، قلب و اعمال او را از طریق روح‌القدس هدایت خواهد کرد (مزمور ۱۴۳: ۸- ۱۰).

ب) تعالیم عام یا حکمت خدا

بخوانید: مزمور ۳۲: ۸- ۱۰؛ اشعیا ٤۸: ۱۷؛ یعقوب ۱: ٥- ۸

تعلیم. تعالیم عام عبارتند از احکام، ممنوعیتها و تعالیم عمومی که در کتاب‌مقدس آمده‌اند و حکمت خدا نیز نامیده می‌شوند. این تعالیم به مسیحیان می‌آموزند که چه چیزی در نظر خدا حکیمانه است و چه چیزی از نظر او نادانی و حماقت محسوب می‌شود. خدا به مسیحیان حکم می‌کند که بر اساس حکمت او برای زندگی خود تصمیم بگیرند و برنامه‌ریزی کنند.

گاهی یك فرد مسیحی باید تصمیم مهمی بگیرد. مجبور است بین دو امکان تصمیم بگیرد اما نمی‌تواند در کلام خدا در این زمینه دستورالعمل روشنی پیدا کند. در چنین شرایطی، خدا به یك مسیحی وعده داده است که او را در مسیر درست هدایت خواهد نمود. در مزمور ۳۲: ۸- ۱۰، خدا وعده می‌دهد: "تو را حکمت خواهم آموخت و به راهی که باید رفت ارشاد خواهم نمود؛ و تو را به چشم خود که بر تو است نصیحت خواهم فرمود." و در اشعیا ٤۸: ۱۷ وعده می‌دهد: "من یهوه خدای تو هستم و تو را تعلیم می‌دهم تا سود ببری و تو را به راهی که باید بروی هدایت می‌نمایم". در یعقوب ۱: ٥- ۸ از مسیحیان خواسته شده است که در دعا از خدا حکمت بطلبند.

۱) نمونه‌هایی از مواردی که مستلزم تصمیم‌گیری است. در زندگی مسائل زیادی وجود دارد که خدا در رابطه با آنها هیچ حکم یا تعلیم مشخصی نداده است. به عنوان مثال ما چگونه می‌توانیم اراده خدا را در مورد سؤالات زیر بدانیم:

"باید در چه زمینه‌ای تحصیل کنم؟" "با چه کسی باید ازدواج کنم؟" "آیا باید فلان وسیله خاص را بخرم یا نه؟" " باید چه روشی را در زندگی دنبال کنم؟"

۲) نمونه‌هایی از تعالیم عام. خدا احکام، ممنوعیتها، تعالیم و اصول خاصی را در کتاب‌مقدس عنوان کرده که مبتنی بر حکمت او می‌باشند و به ما کمك می‌کنند تا اراده او را درك کرده، برای زندگی خود تصمیم درستی بگیریم. به عنوان مثال: "تحقیق نمایید که پسندیده خدا چیست؟" (افسسیان ٥: ۱۰). "پس با خبر باشید که چگونه به دقت رفتار نمایید- نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان. و وقت را دریابید زیرا این روزها شریر است" (افسسیان ٥: ۱٥- ۱٦). "پس آن اموری را که منشأ سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید" (رومیان ۱٤: ۱۹). ما در بسیاری از مواقع فوراً نمی‌دانیم چه چیزی خدا را بیش از هر چیز دیگر خشنود می‌سازد، انجام چه کاری در شرایطی خاص حکیمانه است، یا انجام چه کاری به ایجاد صلح در بین مردم و بنای دیگران می‌انجامد. حکم خدا به انسانها این است که بر اساس این تعالیم عام، تصمیماتی حکیمانه اتخاذ کنند. وقتی یك فرد مسیحی مطمئن نیست که چگونه باید در شرایط خاص زندگی خود تعالیم خاص خدا را به کار ببرد، در آن صورت باید از تعالیم عام یا حکمت خدا و نیز از مشاورینی باتجربه کمك بگیرد تا او را در اتخاذ تصمیمات درست یاری دهند.

به بخش "خداوندی: کشف اراده خدا" در دستورعمل شاگردسازی - کتاب چهارم، درس ٤۳ مراجعه کنید.

پ) منابع حکمت خدا

تعلیم دهید: منابع حکمت خدا عبارتند از:

۱) کتاب‌مقدس (مزمور ۱۱۹: ۹۷- ۱۰۰)
۲) دعا (یعقوب ۱: ٥)
۳) مشاورین (امثال ۱۱: ۱٤)
٤) تحقیق (نحمیا فصل ۲)

ت) سؤالات حکیمانه

تعلیم دهید: خدا از مسیحیانی که او را دوست دارند، انتظار دارد تصمیماتی حکیمانه اتخاذ کنند. خدا می‌خواهد مسیحیان در تصمیم‌گیری‌هایشان از عقل و فکر خود به بهترین وجه استفاده کنند. به عنوان مثال:

۱) **بخوانید:** اول قرنتیان ۱۰: ۲۳. این قسمت تعلیم می‌دهد که انجام تمام اعمالی که در کتاب‌مقدس منع نشده‌اند برای یك فرد مسیحی جایز است، ولی لزوماً مفید یا بنا کننده نیست. بنابراین یك مسیحی باید تشخیص دهد که انجام چه کارهایی برای او هم جایز است و هم مفید و بنا کننده.

۲) **بخوانید:** اول قرنتیان ۷: ۱، ۹. این قسمت تعلیم می‌دهد که ممکن است برای یك فرد مسیحی انجام تمام اعمالی که در کتاب‌مقدس منع نشده‌اند خوب باشد، ولی الزاماً بهترین نباشد. یك مسیحی باید تشخیص دهد که انجام کدام یك از این اعمال جزو بهترین‌ها است.

۳) **بخوانید:** اول قرنتیان ۷: ۲۸، ٤۰. این قسمت تعلیم می‌دهد که یك فرد مسیحی باید تشخیص دهد که چه اعمالی باعث ناراحتی دیگران می‌شود و برای آنها مشکل ایجاد می‌کند، و چه اعمالی باعث خوشحالی آنها می‌گردد. آنچه باعث شادی یك نفر می‌شود ممکن است باعث ناراحتی شخصی دیگر گردد.

٤) **بخوانید:** اول قرنتیان ۱٦: ٤ و دوم قرنتیان ۹: ٥. این قسمتها تعلیم می‌دهند که یك مسیحی باید تشخیص دهد انجام چه کاری "خوب" و انجام چه کاری "ضروری" است.

٥) **بخوانید:** متی ٦: ۳۳. این قسمت تعلیم می‌دهد که خدا برای هر فردی اولویتهای خاصی در نظر دارد. بنابراین، هر مسیحی باید تشخیص دهد که کدام یك از اولویتهای زندگی‌اش باعث رضایت و خشنودی خدا است.

٦) **بخوانید:** امثال ۱٦: ۱- ٤، ۷، ۹، ۲٥، ۳۳ و روت فصل ۲. این قسمتها تعلیم می‌دهند که یك مسیحی باید همواره از حکمت الهی (یا خداوندی) جهت تصمیم‌گیری و انتخابهای مهم زندگی خود استفاده کند. حکمت الهی غالباً باعث می‌گردد شخص دست به یك انتخاب مشخص بزند که باعث خشنودی خدا است. در شرایطی که بیش از یك انتخاب حکیمانه وجود دارد، هر دو انتخاب در

نظر خدا دارای اهمیتی یکسان هستند. خدا بر حسب قدرت مطلقش انسان را هدایت می‌کند و اجازه نخواهد داد او در طریقی نادرست گام بردارد.

۲- خدا به هر فرد مسیحی آزادی و مسؤولیت عطا کرده است تا تصمیماتی بخصوص اتخاذ کند.

تعلیم.دهید:

الف) آزادی در تصمیم‌گیری مستلزم داشتن حس مسؤولیت و پاسخگویی است.

خدا انسان را به شباهت خود آفریده است (پیدایش ۱: ۲۷)، نه به صورت یك آدم آهنی. او تمام اعمالی را که انسان باید انجام دهد برای او آشکار نکرده است، ولی این حکم را به او داده است که خداوند خدای خودش را با تمامی فکر، قلب و قوت خود محبت کند. خدا به فرد مسیحی عقل و شعور داده است تا بر اساس آن، در مواردی که برای آن مکاشفه خاصی از طرف خدا داده نشده است، خود بطور حکیمانه دست به انتخاب بزند و تصمیم‌گیری کند. خدا به فرد مسیحی قلب داده است تا او بتواند خدا را با تمام وجود و با میل قلبی محبت کند (مرقس ۱۲: ۳۰- ۳۱). او به فرد مسیحی وجدان داده است (اعمال ۲٤: ۱٦؛ رومیان ۲: ۱۵) تا بتواند بر اساس آن تشخیص دهد که آیا تصمیمی که گرفته است مورد رضایت خدا واقع خواهد شد یا خیر. خدا همچنین به فرد مسیحی بدن عطا کرده است (رومیان ٦: ۱۳، ۱۹) تا بتواند از اعضای بدن خود مطابق اراده و اهداف خدا استفاده کند. بنابراین خدا به مسیحیان صرفاً این توانایی را نداده است که برخی تصمیمات خاص اتخاذ کنند، بلکه آنها را طوری خلق کرده که در رابطه با تصمیماتی که می‌گیرند و عواقب این تصمیم‌گیری‌ها مسؤول هستند و باید در برابر خدا پاسخگو باشند.

یك فرد مسیحی نباید دیگران را به خاطر عواقب تصمیم‌گیریهای خود سرزنش کند. در نظر خدا آزادی همواره محدود و همراه با حس مسؤولیت‌پذیری است. هیچ کس دارای آزادی نامحدود نیست تا هر تصمیمی که دلش خواست برای زندگی خود بگیرد. تعالیم خاص خدا در کتاب‌مقدس و کنترل مطلق او بر شرایط، چهارچوب خاصی را تشکیل می‌دهند که فرد مسیحی باید در محدوده آن به تصمیم‌گیری بپردازد. بنابراین، یك فرد مسیحی باید یا بر اساس تعالیم خاص خدا و یا بر اساس اصول حکیمانه خدا در کتاب‌مقدس تصمیم‌گیری کند.

ب) خدا انسان را جهت انتخاب و تصمیم‌گیری آزاد گذاشته است.

حقیقت مهم در کتاب‌مقدس این است که خدا در خصوص اکثر تصمیم‌گیریهایی که باید در طول زندگی روزانه خود بر روی این زمین اتخاذ کنیم، توصیه یا راهنمایی مشخصی ارائه نداده است. خدا مسیحیان را در زمینه تصمیم‌گیریهای شخصی‌شان تا اندازه زیادی آزاد گذاشته است. ظاهراً روحانی بنظر میرسد که فرد مسیحی قبل از اینکه کاری انجام دهد، در جستجوی هدایت خدا باشد. اما اراده خدا این است که مسیحیان برای اتخاذ تصمیمات شخصی‌شان از عقل و وجدان خود استفاده کنند، مگر در مواردی که کتاب‌مقدس در خصوص آن تعلیم، حکم یا ممنوعیت خاصی بیان داشته است. به عنوان مثال، یك چوپان گله گوسفندان خود را به سمت مرتعهای سبز رهبری می‌کند ولی نمی‌تواند مشخص کند که هر گوسفند باید به کدام قسمت از آن مرتع برود. نمونه دیگر این است: اگر خدا به شما یك ساعت مچی داده تا از آن استفاده کنید، آیا اگر مدام در مورد زمان از او سؤال کنید او را بیشتر تکریم کرده‌اید یا اگر به ساعت خودتان نگاه کنید؟ خدا به ما عقل داده است تا فکر خود را بکار بیاندازیم.

پ) گاهی ممکن است تصمیمات یا انتخابهای مختلفی باعث خشنودی خدا شود.

گاهی ممکن است انتخابهای مختلفی باعث رضایت و خشنودی خدا شود، و نه صرفاً یك انتخاب خاص. هر انتخابی که باعث خشنودی خدا شود، انتخابی صحیح است.

اگر یك مسیحی زندگی روزانه خود را به مسیح نسپارد، ممکن است تصمیمات اشتباهی بگیرد و خواهد گرفت. ولی وقتی زندگی روزمره خود را وقف مسیح می‌کند، به او اعتماد می‌کند که تصمیم اشتباهی نخواهد گرفت.

ت) خدا در برخی موارد جهت انتخاب و تصمیم‌گیری به مسیحیان آزادی عمل می‌دهد.

۱) **بخوانید:** رومیان ۱٤: ۱- ۵. یك مسیحی در انتخاب نوع غذایی که می‌خواهد بخورد آزاد است، ولی این خوراك نباید باعث لغزش شخص دیگری شود. او همچنین می‌تواند روزهای خاصی را جشن بگیرد، ولی نباید اعیاد مذهبی افراد بت‌پرست را جشن بگیرد.

۲) **بخوانید:** اول قرنتیان ۷: ۸- ۹. یك مسیحی می‌تواند تصمیم بگیرد که ازدواج کند یا مجرد باقی بماند.

۳) **بخوانید:** اول قرنتیان ۷: ۳۹. یك مسیحی می‌تواند با هر شخصی ازدواج کند، مشروط بر آنکه آن شخص مسیحی باشد.

٤) **بخوانید:** دوم قرنتیان ۹: ٦- ۷. یك مسیحی می‌تواند تصمیم بگیرد که می‌خواهد برای کار خدا در کلیسای محلی خود و یا در رابطه با فعالیتهای کلیسای جهانی چه مقدار کمك مالی اهداء کند.

۵) **بخوانید:** فیلیپیان ۲: ۱۳؛ اعمال ۱٦: ٦- ۱۰. وقتی یك فرد مسیحی در مسیح زندگی می‌کند، نباید نگران این باشد که مبادا تصمیمی بر خلاف اراده مطلق خدا اتخاذ کند. فیلیپیان ۲: ۱۳ و اعمال ۱٦: ٦- ۱۰ تعلیم می‌دهند که خدا بر حسب قدرت مطلق و هدف نیکوی خود اراده و شرایط زندگی یك فرد مسیحی را هدایت خواهد کرد. پیدایش فصل ۲٤ بیانگر این موضوع است که چگونه خدا انسانهای مختلفی را در آن واحد جهت اتخاذ تصمیمی درست هدایت خواهد کرد.

۳- خدا به مسیحیان جهت تصمیم‌گیری در زندگی‌شان فیض بسیار عطا می‌کند.

مقدمه: خروج ۳٤: ٦- ۷ می‌فرماید: "و خداوند پیش روی وی عبور کرده، ندا در داد که یهوه، یهوه، خدای رحیم و رئوف و دیرخشم و کثیر احسان و وفا؛ نگاه دارنده رحمت برای هزاران و آمرزنده خطا و عصیان و گناه؛ لکن گناه را هرگز بی‌سزا نخواهد گذاشت".

۱) خدا در رابطه با ضعفهای مسیحیان صبور می‌باشد.
۲) خدا نسبت به مسیحیانی که از تصمیمات اشتباه خود توبه می‌کنند، ترحم نشان می‌دهد.
۳) خدا بر حسب قدرت مطلق خود شرایط زندگی مسیحیان را به گونه‌ای هدایت می‌کند که اهداف الهی او را در زندگیهایشان تحقق بخشند.

الف) تصمیمات اشتباهی که غیرعمدی است.

وقتی که یك مسیحی به طور غیرعمد تصمیم اشتباهی می‌گیرد، چه باید بکند؟
وقتی که یك مسیحی متوجه می‌شود که ناآگاهانه تصمیم اشتباهی اتخاذ کرده است و با عواقب سخت آن مواجه می‌شود، ممکن است دچار شك و تردید یا نگرانی شود. در چنین مواقعی، او باید به حفاظت و توجه خدا اعتماد کند (اول پطرس ٥: ۷). وقتی که یك مسیحی تصمیمی را با این تصور که مطابق اراده خداست اتخاذ می‌کند، ولی بعد متوجه شود که اشتباه کرده است، باید به خدا اعتماد کند و مطمئن باشد که خدا شرایط را تحت کنترل دارد و در مورد عواقب این عمل اشتباه نیز فکر می‌کند. یك مسیحی باید متوجه شود که تا زمانی که بر روی این زمین زیست می‌کند، موجود کاملاً مقدس و بی‌عیبی نیست و همواره دچار اشتباه خواهد شد. ولی از طرف دیگر باید ایمان داشته باشد که خدا قادر مطلق است و همه چیز را برای خیریت کسانی که او را دوست دارند به کار می‌گیرد (رومیان ۸: ۲۸). یك مسیحی ممکن است همواره اراده کامل خدا را نداند، ولی باید همواره با ایمان عمل کند. "بدون ایمان تحصیل رضامندی خدا محال است" (عبرانیان ۱۱: ٦).

ب) تصمیمات اشتباه عمدی و آگاهانه

یك مسیحی توبه کرده که آگاهانه تصمیم اشتباهی گرفته است، باید در انتظار چه عواقبی باشد؟
خداوند به یونس دستور داد که کلام او را به مردم شهر بزرگی به نام نینوا موعظه کند (یونس ۱: ۲). یونس نبی از انجام اراده خدا ترسان بود، به همین جهت تصمیم گرفت به مکان دیگری فرار کند. او فکر می‌کرد بدین ترتیب از نظر خدا دور خواهد ماند. ولی خدا از یك ماهی به منظور توبه و فروتن ساختن یونس استفاده کرد. وقتی که یونس توبه کرد، خداوند برای بار دوم از او خواست که کلام خدا را در شهر نینوا موعظه کند (یونس ۳: ۱- ۲). خدا ممکن است از شرایط و موقعیتهای خاصی در زندگی شما استفاده کند تا شما را به خود نزدیك سازد. این نشان می‌دهد که خدا برای تمام مسیحیان یك نقشه یا برنامه واحد ندارد. خدا برنامه دومی برای شما دارد که در شرایط موجود زندگی‌تان، بهترین برنامه برای زندگی شما است. وقتی که یك مسیحی از اینکه از برنامه و نقشه اول خدا برای زندگی‌اش نااطاعتی کرده است توبه می‌کند، خدا نسبت به او ترحم نشان داده، او را می‌بخشد (اول یوحنا ۱: ۹) و بر اساس رحمتش برنامه دومی به او عطا می‌کند. این برنامه به اندازه برنامه اول خوب و مهم است.
برای آن عده از فرزندان خدا که توبه کرده نزد خدا بازگشت می‌کنند، خدا حتی برنامه‌های چهارم و پنجم خوبی نیز در نظر دارد و آنها همه نقشه های نیکو هستند، زیرا خدا در بخشش و محبت خود کامل است (امثال ۲٤: ۱٦). هیچ کس یا هیچ چیزی قادر نیست مانع از تحقق اهداف خدا در زندگی فرزندانش بشود (اشعیا ۱٤: ۲٤، ۲۷).

پ) شرایط غیر قابل کنترل

مسیحیان چگونه باید اراده مکشوف نشده خدا را در مورد شرایط و وضعیتهای مربوط به زندگی شخصی‌شان بفهمند؟
تنها خود خدا است که از اراده مکشوف نشده خود آگاهی دارد (تثنیه ۲۹: ۲۹). خدا خداست و افکار و طرق او ورای افکار و طرق انسانها است (اشعیا ٥٥: ۸- ۱۱). اراده مکشوف شده خدا در کتاب‌مقدس مطلق می‌باشد و او اهداف خود را به تحقق خواهد رساند. اراده مکشوف نشده خدا نیز مطلق است و خدا اهداف خود را در این زمینه نیز به تحقق خواهد رساند. به عنوان مثال، خدا بر ما آشکار نکرده که چرا ما در زمانی خاص از تاریخ بشر در فلان خانواده بخصوص به دنیا آمده‌ایم (اعمال ۱۷: ۱٦). او سالهای عمر ما را برای ما مکشوف نساخته است (مزمور ۹۰: ۱۰- ۱۲)، و همچنین بر ما آشکار نکرده که چرا اجازه می‌دهد در زندگی خود با برخی شرایط سخت مواجه شویم (رومیان ٥: ۳- ٤). ولی این حقیقت را برای ما آشکار کرده است که: "به جهت آنانی که خدا را دوست دارند و بحسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیز برای خیریت ایشان با هم در کار می‌باشند" (رومیان ۸: ۲۸).
اراده مکشوف نشده خدا برای فرزندان او اراده کاملی می‌باشد. بنابراین، یك مسیحی باید تصمیم بگیرد خود را به خدا بسپارد و ایمان داشته باشد که خدا بهترین نقشه و برنامه را برای زندگی او دارد (اول پطرس ٥: ۷).

٤- تصمیمات گروهی یا سازمانی

مقدمه: در بسیاری از مواقع تصمیمات باید در چهارچوب یك گروه اتخاذ شود. این تصمیمات نیز باید در چهارچوب تعالیم مکشوف‌شده خدا و حکمت الهی که در کتاب‌مقدس بیان شده است، اتخاذ شوند. خدا به هیچ یك از رهبران - مسیحی یا غیرمسیحی- چه در کلیسا و چه خارج از آن چنین اقتداری نداده است که از جانب خود قوانینی تعیین کنند و بر اساس آن قوانین دست به تصمیم‌گیری بزنند. اغلب در بین مسیحیان، شورای پیران کلیسا و کلیسا به صورت یك جمع تصمیم‌گیری می‌کنند. در کتاب‌مقدس، خدا در مورد مسئولیتهایی که برعهده کلیساها و سازمانهای مسیحی است، تعلیم می‌دهد. در زیر به این مسئولیتها اشاره شده است.

کشف و گفتگو کنید: مسئولیتهای کلیساها و سازمانهای مسیحی در قبال تصمیمات گروهی و سازمانی چیست؟

ملاحظات:

الف) تصمیمات بر اساس آموزه‌هایی که در کلیسا تعلیم داده شده است.

بخوانید: تیطس ۱: ۹. خدا کتاب‌مقدس را به عنوان مرجع مطلق و معیار افکار و رفتار بشری، در اختیار مسیحیان نهاده است. اعتقادات آموزه‌ای کلیسا هیچگاه نمی‌تواند جای کتاب‌مقدس را بگیرد و تعیین‌کننده آموزه‌های مسیحی و نحوه زندگی مسیحیان باشد. بنابراین هر رهبر مسیحی این وظیفه را بر عهده دارد که همواره صحت و سقم اعترافات آموزه‌ای کلیسای خود را از طریق مطالعه دقیق کتاب‌مقدس ارزیابی کند (تیطس ۱: ۹).

ب) تصمیمات در حوزه رهبران کلیساها و سازمانهای مسیحی

بخوانید: عبرانیان ۱۳: ۱۷؛ اول پطرس ۵: ۳؛ اعمال ۵: ۲۹؛ اول تیموتاؤس ۵: ۲۰؛ سوم یوحنا ۹- ۱۱؛ اول قرنتیان ۵: ۱۲- ۱۳.

۱) شرایط لازم برای رهبران مسیحی. کلیسا باید پیران کلیسا را بر اساس شرایطی که در کلام خدا برای انتخاب رهبران تعیین شده است، انتصاب کند. کلیسا نباید شرایطی را تعیین کند که با شرایط مقرر شده از طرف خدا در تضاد است.

۲) مسئولیتهای لازم رهبران مسیحی. کلیسا باید مسو.لیتهای پیران کلیسا را بر اساس آنچه در کتاب‌مقدس تعلیم داده شده است، تعیین کند: پیران کلیسا باید شبان مردم، ناظر بر فعالیتها و اموال کلیسا، معلمین کلام خدا و خادمین خدا باشند و کلیسای مسیح را هدایت کنند.

۳) محدود بودن اقتدار رهبران مسیحی. کلیسا همچنین باید حوزه اقتدار و اختیارات پیران کلیسا را به وظایفی محدود سازد که بر اساس کتاب‌مقدس لازم و ضروری است. مسیحیان باید به پیران کلیسای خود احترام بگذارند و از آنها در چهارچوب حوزه مسئولیتهایشان با تمام وجود اطاعت کنند (عبرانیان ۱۳: ۱۷). اقتدار پیران کلیسا محدود به وظایفی است که در کتاب‌مقدس عنوان شده است. پیران کلیسا نباید بر مسیحیانی که تحت مراقبت آنها هستند ریاست کنند (متی ۲۰: ۲۵- ۲۸؛ اول پطرس ۵: ۳). مسیحیان موظف نیستند از رهبرانی که تصمیماتی بر خلاف اصول کتاب‌مقدس اتخاذ می‌کنند، اطاعت کنند (اعمال ٤: ۱۹؛ ۵: ۲۹). مسیحیان نباید اجازه دهند که رهبرانشان در رابطه با زندگی شخصی آنها تصمیم‌گیری کنند، زیرا این کار برعهده خود آنها یا برعهده خدا است. هیچ رهبر مسیحی یا پیر کلیسایی نباید سعی کند که جای روح‌القدس یا کتاب‌مقدس را در زندگی فرد مسیحی بگیرد.

٤) توبیخ و اخراج رهبران مسیحی. مسیحیان باید رهبرانی را که از خدا نااطاعتی می‌کنند، توبیخ کنند (اول تیموتاؤس ۵: ۲۰) و آنانی را که به نااطاعتی از خدا ادامه می‌دهند از جمع خود اخراج نمایند (سوم یوحنا ۹- ۱۱؛ اول قرنتیان ۵: ۱۲- ۱۳).

پ) تصمیم‌گیری در مورد قوانین مربوط به چگونگی اداره امور و نحوه روند تصمیم‌گیری

۱) قوانین مربوط به چگونگی اداره امور. کلیسا باید قوانین مربوط به چگونگی اداره امور را تنها بر اساس آنچه که انجام آن در کتاب‌مقدس حکم شده است، تدوین کند. پیران کلیسا و رهبران نباید آزادی مسیحیان را از آنان سلب کنند یا آنان را به انجام اعمالی خاص وادار نمایند، زیرا در این صورت آنان را افرادی شریعت‌گرا بار خواهند آورد. چنین رفتاری باعث می‌شود رهبران مسیحی تبدیل به افرادی شوند که دائماً بر دیگران فرمانروایی می‌کنند، و بنابراین مسیحیان عادی هیچگاه از نظر روحانی به بلوغ کافی نخواهند رسید. خدا هم شریعت‌گرایی (غلاطیان ۵: ٤) و هم فرمانروایی بر مردم را (متی ۲۰: ۲۵- ۲۸) محکوم می‌کند. رهبران مسیحی باید همه تصمیمات مهم را به کمك تمام اعضای کلیسا اتخاذ کنند.

۲) مراحل تصمیم‌گیری. هر کلیسای محلی باید توسط "شورای پیران کلیسا" اداره شود، نه توسط یك نفر (اول تیموتاؤس ٤: ۱٤). پیران کلیسا یا رهبران یك سازمان مسیحی نباید بر کسانی که به آنها سپرده شده‌اند سروری و خداوندی کنند (اول پطرس ۵: ۳). از آنجا که در کلیسای اولیه، تمام مسیحیان عادی در اتخاذ تصمیمات مهم کلیسایی نظیر انتخاب رسولان جدید (اعمال ۱: ۱۵- ۲٦) و انتخاب خادمین (اعمال ٦: ۱- ۷) سهیم بودند، مسیحیان همچنین باید در انتخاب پیران کلیسا و در اتخاذ تصمیمات مهم دیگر نیز سهم داشته باشند. برخی از تصمیمات مهم باید در جلسه سالیانه اعضا اتخاذ شود. در این جلسات باید در خصوص تعالیم و اعترافات آموزه‌ای کلیسا، معیارهای اخلاقی، برنامه‌ها و فعالیتها و بودجه سالیانه، خرید و فروش اموال کلیسا و تادیب رهبران در صورتی که مرتکب گناه شده باشند، تصمیماتی اتخاذ شود. در کلیساهای اولیه تصمیمات مهم را همواره به روش کتاب‌مقدس اتخاذ می‌کردند. به عبارت دیگر، این تصمیمات باید از یك سو مورد قبول اعضای کلیسا می‌بود و از سوی دیگر بر اساس تعالیم کلام خدا. اینطور نبود که تصمیمات را بر اساس روش دموکراتیك رأی اکثریت مردم اتخاذ کنند. وقتی که پیران

کلیسا و اعضای کلیسا نمی‌توانند در رابطه با یك موضوع مهم به توافق برسند، تصمیم‌گیری در مورد آن موضوع باید به زمان دیگری موکول شود. در این فرصت تمام اعضای کلیسا باید به بررسی بیشتر کتاب‌مقدس بپردازند و در آن رابطه دعا کنند تا سرانجام با یکدیگر به توافق برسند. شایان ذکر است که تمام تصمیمات باید با تعالیم کتاب‌مقدس سازگار باشد. این مسئولیت پیران کلیسا است که مطمئن شوند تصمیمات اتخاذ شده مبتنی بر کتابمقدس است.

ت - <u>یاد بگیرید به دیگران کمك کنید تا برای زندگی خود تصمیم‌گیری کنند.</u>

۱- <u>مشورت دادن وظیفه مشاور است، ولی اتخاذ تصمیم مسئولیت خود فردی است که مشورت می‌گیرد.</u>

تعلیم دهید: همواره این وسوسه وجود دارد که به جای اینکه به دیگران کمك کنیم در مورد امور شخصی‌شان تصمیم بگیرند، خودمان به آنها حکم کنیم که چه باید انجام دهند. یك مشاور نباید به جای شخصی که خواهان دریافت مشورت است تصمیم‌گیری کنند. به مسیحیان نوایمان یاد بدهید که بین گوش دادن به مشورت فرد مشاور و اتخاذ تصمیمات شخصی از سوی خودشان، فرق هست.

۱) مشورتی که مشاور می‌دهد صرفاً باید به شخص مشورت‌گیرنده کمك کند تا به عوامل مهم در هر تصمیم‌گیری پی ببرد و در خصوص عواقب آن تصمیمات فکر کند.

۲) شخص مشورت‌گیرنده باید همیشه خودش تصمیم نهایی را درمورد زندگی‌اش بگیرد. او همیشه بابت تصمیماتی که اتخاذ می‌کند و نیز بابت عواقب آن تصمیمات، مسؤول می‌باشد. اگر یك مشاور مستقیماً به فرد مشورت‌گیرنده بگوید که چه کاری باید انجام دهد، در آن صورت اگر این تصمیم اشتباه باشد فرد مشاور است که مورد مؤاخذه قرار خواهد گرفت و سرزنش خواهد شد. یك مشاور مسیحی نباید هیچوقت بین خدا و شخص مشورت‌گیرنده قرار گیرد. در دوم قرنتیان ۱: ۲٤، پولس رسول می‌فرماید: "نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شما را مددکار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید."

۲- <u>یك مشاور وظیفه دارد نمونه خوبی از خود بر جای بگذارد، ولی پیروی از هر نمونه یا الگویی مسئولیت فرد مشورت گیرنده است.</u>

تعلیم دهید: ممکن است فرد مشاور قبلاً با شرایط سختی نظیر آنچه که فرد مشورت‌گیرنده با آن مواجه است، رو برو شده باشد. در این صورت گوش دادن به تجارب او ممکن است باعث تسلی فرد مشورت‌گیرنده شود. ولی در اغلب موارد بهتر است که فرد مشاور در مورد تصمیاتی که در چنین شرایطی اتخاذ کرده است صحبت نکند، زیرا در آن صورت فرد مشورت گیرنده ممکن است از الگوی این مشاور پیروی کند و آن را تنها راه ممکن ببیند و حتی فکر کند اتخاذ چنین تصمیمی اراده خدا برای زندگی او است. یك مشاور باید فرد مشورت گیرنده را ترغیب کند که مبتنی بر حقیقت برداشت و تصمیم درست خود را بگیرد. یك مشاور باید این موضوع را برای فرد مشورت گیرنده تفهیم کند که او خود باید برای زندگی‌اش تصمیم بگیرد و به خاطر تصمیماتی که می‌گیرد و نتایجی که ببار می آورد، خودش پاسخگو خواهد بود.

۳- <u>وظیفه یك مشاور این نیست که در مورد مشورت یك مشاوری دیگر یا تصمیماتی که فرد مشورت گیرنده اتخاذ کرده است، داوری کند.</u>

تعلیم دهید: یك مشاور باید مواظب باشد از مشورتهای مشاورین دیگر انتقاد نکند، مگر اینکه آن مشورت‌ها کاملاً در تضاد با تعلیم کتاب‌مقدس باشد. او همچنین باید مراقب باشد که فرد مشورت‌گیرنده را به خاطر تصمیماتی که اتخاذ کرده است مورد داوری قرار ندهد، مگر آنکه آن تصمیمات آشکارا با اراده مکشوف شده خدا در کتاب‌مقدس در تضاد باشد. این خود فرد مشورت‌گیرنده است که به خاطر تصمیمی که اتخاذ کرده در برابر خدا پاسخگو است. هیچوقت فرد مشورت گیرنده را متهم به بی‌ایمانی نکنید. خدا به تمام افراد کلیسا ایمانی واحد عطا نمی‌کند. "مسیحیان خجالتی و کمرو" باید بیشتر مورد تشویق واقع شوند (اول تسالونیکیان ٥: ١٤). بنابراین وظیفه فرد مشاور این است که به فرد مشورت گیرنده کمك کند تا او خود برای زندگی‌اش تصمیم‌گیری کند و مسؤولیت و عواقب آن تصمیم‌گیریهای را نیز بپذیرد.

٥	دعا (۸ دقیقه) **دعای در پاسخ به کلام خدا**

به نوبت در تمام گروه یا درحالیکه به گروه‌های دو یا سه نفری تقسیم شده‌اید با دعاهای کوتاه، حقایقی را که امروز یاد گرفته‌اید به حضور خدا بیاورید.

٦	**تکلیف منزل (۲ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(**سر گروه:** رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ - تعهد - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
۲ - برای یك فرد یا گروه، موضوع " تصمیم‌گیری و دادن مشورت " را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید. مسیحیان را تشویق کنید که خودشان مسئولیت مشورتی را که به آنها داده شده است تقبل کنند، و بخاطر تصمیماتی که اتخاذ می‌کنند و مشورتی که به دیگران می‌دهند، احساس مسئولیت کنند.
۳ - رازگاهان - هر روز نیمی از یك فصل از عبرانیان ٤- ۷ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.
٤ - حفظ کردن - آیه حفظی جدید (یوحنا ١٤: ٦) را حفظ کنید. هر روز آخرین ٥ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.
٥ - بررسی کتاب‌مقدس - درس بعدی بررسی کتاب مقدس (یوحنا فصل ١٥) را در خانه آماده کنید. از روش ٥ قدم بررسی کتاب مقدس استفاده کنید.
٦ - دعا - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ٥: ٣).
۷ - آموخته های جدید مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، یادداشتهای تعلیمی و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.